

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bakalářská práce

2023

Adam Matouš

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

**Analýza ideologického vymezení a vnitřní struktury
hnutí Proud Boys v USA**

Bakalářská práce

Autor práce: Adam Matouš

Studijní program: Politologie a mezinárodní vztahy

Vedoucí práce: PhDr. Jakub Dopieralla

Rok obhajoby: 2023

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 3.5. 2023

Adam Matouš

Bibliografický záznam

MATOUŠ, Adam. *Analýza ideologického vymezení a vnitřní struktury hnutí Proud Boys v USA*. Praha, 2023. 33 s. Bakalářská práce práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií, Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jakub Dopieralla

Rozsah práce: 72 789 znaků (včetně mezer)

Klíčová slova

USA, Proud Boys, Alt-Right, extrémismus, ideologie

Keywords

United States, Proud Boys, Alt-Right, extremism, ideology

Title

Analysis of the ideology and internal structure of the Proud Boys movement in the United States

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu práce PhDr. Jakubu Dopieralovi za cenné odborné rady a lidský přístup po celý čas vedení této práce.

Obsah

Obsah	1
Úvod	2
1 Teoretické ukotvení pravicového extremismu	4
1.1 Definice pravicového extremismu	4
1.2 Vývoj krajní pravice v USA	8
1.3 Označení pro krajní pravici v USA	9
1.3.1 Far-right.....	9
1.3.2 Populisticko-radikální pravice	10
1.3.3 Alt-right.....	10
1.3.4 Alt-lite	11
1.3.5 Trumpismus.....	12
2 Proud Boys	14
2.1 Vznik	14
2.2 Členství.....	14
2.3 Symboly.....	16
2.4 Zapojení do násilných protestů	16
2.5 Působení na sociálních sítích.....	20
3 Ideologické vymezení.....	21
4 Vnitřní struktura	25
Závěr.....	29
Použitá literatura.....	31

Úvod

Extremistické skupiny krajní pravice hrají v USA neopomenutelnou roli, ať už kvůli demonstracím, výtržnostem či násilným aktům, které páchají, nebo podporou populisticko-radikálních pravicových politiků jako například Donalda Trumpa v jeho prezidentských kandidaturách. Jednou z těchto skupin jsou Proud Boys, čistě mužská skupina propagující myšlenku západního šovinismu, která v USA působí od konce roku 2016. Skupina zpočátku převážně působila na sociálních sítích a pořádala vlastní soukromá setkání v barech, postupem času nabrala dostatek členů, aby pořádala vlastní demonstrace zaměřené na šíření západního šovinismu, podpory svobody slova nebo protesty zaměřené proti svým oponentům z krajně levicového spektra (například Antifa). Proud Boys byli také zapojeni do různých výtržností a násilných aktů, což jim vysloužilo označení nenávistné extremistické skupiny šířící bílou supremacii.

Hlavním cílem práce je analyzovat a popsat ideologické myšlenky Proud Boys – Provedenou analýzu následně porovnat s Muddeho definicí pravicového extremismu¹ a potvrdit, zda opravdu lze skupinu Proud Boys za pravicově extrémní považovat. Stěžejním autorem pro teoretickou část této práce byl vybrán Cas Mudde, neboť se problematice pravicového extremismu dlouhodobě věnuje, jak dříve v evropském prostředí, tak nyní na půdě Spojených států amerických. Další otázkou úzce spojenou s analýzou ideologických myšlenek je určit, zda lze hnutí označit jedním ze dvou užívaných ideologických termínů používaných v USA, kterými jsou Alt-right² a Alt-lite³. Dalším cílem práce je analyzovat vnitřní strukturu skupiny Proud Boys, jež doposud nebyla nijak podrobně popsána. Prozkoumat, zda nějaká struktura existuje, případně na jaké bázi funguje.

Proud Boys byli pro tuto případovou studii vybráni, jelikož se jedná o relativně mladou krajně pravicovou skupinu, která zatím nebyla podrobně politologicky analyzována, avšak dokázala do svých řad nalákat ne zcela zanedbatelný počet přívrženců. Členové skupiny se často účastní násilných demonstrací, jako například protestu v Charlottesville v roce 2017 nebo útoku na Kapitol, jež proběhl 6. ledna 2021. Navíc se v probíhajícím vyšetřování ukázalo, že členové Proud Boys hráli v útoku na Kapitol jednu z ústředních rolí. Skupina je

¹ MUDDE, Cas. (2002). *The ideology of the extreme right*. Manchester: Manchester University Press.

² HAWLEY, George. (2018). *Making Sense of Alt-Right*. New York, NY: Columbia University Press.

³ HAWLEY, George. (2020). *The alt-right: what everyone needs to know*. New York, NY: Oxford University Press.

také velmi zajímavá pro svůj čtyřstupňový iniciační proces.⁴

Vzhledem k tomu, že je skupina Proud Boys relativně mladá, nebylo o ní doposud napsáno mnoho akademických textů, proto bude tato práce krom těchto textů vycházet také z textů publikovaných neziskovými organizacemi Southern Poverty Law Center a Anti-Defamation League, které se extremistickými skupinami s rasovým podtextem působícími na území USA dlouhodobě zabývají. Součástí výzkumu budou rovněž informace získané rešerší novinových článků, které budou vyhledávány na základě klíčového slovního spojení - Proud Boys. Dále budou využity i články popisující události (demonstrace, protesty), kterých se zkoumaná skupina účastnila. Práce bude z velké části také pracovat s webovými stránkami jednotlivých buněk Proud Boys a v neposlední řadě také se sociálními sítěmi, v tomto případě konkrétně s chatovacími kanály na platformě Telegram, kterou členové skupiny využívají. Tyto zdroje nelze považovat za zcela věrohodné, avšak vzhledem k mnohým zákazům (například na platformách Facebook a Instagram), které skupinu postihly kvůli jejich extremistické povaze, již nelze využít jiných autentičtějších zdrojů.

Jedním z původních cílů této práce mělo být také porovnání ideologie Proud Boys s ideovými názory Donalda Trumpa, kterého skupina podporovala jak v jeho první prezidentské kampani v roce 2016, tak následně vyslyšela jeho volání o ukradených volbách v roce 2021, které vyústilo v útok na Kapitol. Vzhledem k náležitostem rozsahu bakalářské práce, který byl vyčerpán již analýzou ideologického vymezení a vnitřní struktury skupiny Proud Boys, bylo od tohoto cíle upuštěno.

⁴ KUTNER, Samantha. (2020). *Swiping Right: The Allure of Hyper Masculinity and Cryptofascism for Men Who Join the Proud Boys*. International Centre for Counter-Terrorism.

1 Teoretické ukotvení pravicového extremismu

1.1 Definice pravicového extremismu

Pojem pravicový či krajně pravicový extremismus je akademiky v oborech politologie, sociologie a jim příbuzných odvětvích naprosto běžně užívaným termínem. Snad ještě častěji, než akademici však tento pojem v současné době používají politici. Ovšem ne vždy ho politici užívají správně, neboť velmi často takto označují svého politického soupeře, proti kterému se chtějí vymezit, ve snaze oponující stranu nebo hnutí hanlivým označením za extremisty zdiskreditovat.⁵ Pravicově extremistickými jsou tak nazývány strany a hnutí bez ohledu na obsah jejich ideologie. Často si například nálepku pravicových extremistů vyslouží anti-systémové populistické strany, které však mezi ideologicky pravicově extrémní strany a hnutí nelze zařazovat. Často také dochází ke smývání rozdílu mezi pravicovým extremismem a pravicovým radikalismem, tyto pojmy však nelze vzájemně zaměňovat. Zatímco radikalismus je obecně definován a přijímán jako opozice proti ústavě a strany a hnutí označené jako radikální nepodléhají žádným striktním kontrolám ze strany státu, extremismus je však považován za ústavě nepřátelský, a proto také dochází ke sledování a přísné kontrole stran a hnutí, které stát identifikuje jako extrémní, v některých případech pak může dojít i k úplnému zákazu a rozpuštění dané strany či hnutí. Tyto trendy mimo jiné také přispívají k tomu, že definice pojmu pravicový extremismus se v pracích různých akademiků liší, a neexistuje jedna obecně přijímaná definice tohoto termínu.⁶

Velmi zjednodušeně bývají extrémně pravicové skupiny definovány jako protipokrokové síly. S tímto tvrzením ovšem nejen Mudde ale i další akademici, například Mitra nesouhlasí. Podle nich odpor k pokroku není jediným, ani hlavním rysem pravicově extrémní ideologie.⁷ Přestože se samotné definice ideologie pravicového extremismu jednotlivých autorů různí, všechny staví na společném základu. Tímto základem jsou rysy jako například nacionalismus, rasismus, xenofobie, anti-komunismus, etnocentrismus, odpor k demokracii a další. Každý autor ve své definici následně uvádí jinak početný výčet těchto rysů, zároveň řada autorů ve svých definicích nezmiňuje, zda je nutné bezpodmínečně naplnit všechny uvedené rysy či nikoliv. Výčty některých autorů jsou ovšem velice obsáhlé, a navíc ještě

⁵ KNÜTTER, Hans-Helmuth. (1991). *Hat der Rechtsextremismus in Deutschland eine Chance?*. Bonn: Der Bundesminister de Innern.

⁶ MUDDE, Cas. (2002). Cit. d.

⁷ MITRA, Subrata. (1988). The national front in France – a single-issue movement?. *West European Politics*. 11(2), 47-64.

přesně definující rysy, které musí být v pravicově extrémní ideologii vždy zahrnuty.⁸ Příkladem velmi striktní a obsáhlé definice může být charakteristika Faltera a Schumanna, podle kterých lze jako pravicově extrémně smýšlející označit pouze strany a hnutí, které bez výjimky naplňují rysy extrémního nacionalismu, etnocentrismu, anti-komunismu, anti-parlamentarismu, anti-pluralismu, militarismu, vyznávání vlády práva a řádu, víra v silný stát nebo politického vůdce, anti-amerikanismus a kulturní pesimismus.⁹ Pro Muddeho definici je stěžejních pět rysů: nacionalismus, rasismus, xenofobie, anti-demokracie a víra v silný stát.¹⁰

Mudde při výběru svých pěti stěžejních rysů vycházel z analýzy dvaceti šesti dostupných definic či popisů pravicově extrémní ideologie ze třech různých jazykových oblastí (angličtina, němčina a holandština). Právě těchto pět znaků: nacionalismus, rasismus, xenofobie, anti-demokracie a víra v silný stát, zmiňovala více než polovina z dvaceti šesti analyzovaných autorů.¹¹ Ve své práci používá pro operacionální definici prvního z rysů Gellnerovu definici nacionalismu. Gellner popisuje nacionalismus jako politickou doktrínu požadující propojení a shodu politické reprezentace, státu, kulturní jednoty a národa.¹²

Pod druhý znak rasismus ve své studii počítá jak rasismus klasicky definovaný jako víru v nadřazenost jedné rasy nad ostatními, ale zmiňuje také tzv. „nový rasismus“. Podle této teorie není žádná z biologických ras nadřazená, hlavní roli zde hraje příslušnost k dané kultuře. Považuje obranu vlastních tradic a způsobu života před cizími vlivy za jednu ze základních biologických potřeb, nepovažuje však ostatní kultury za podřadné.¹³ Mudde ve své práci nahrazuje termín nový rasismus a nazývá ho pro své potřeby jako kulturismus. Klasický rasismus nadřazenosti jedné biologické rasy tedy nepovažuje za nezbytně nutný pro naplnění pravicově extrémní ideologie, jako příklad uvádí německou NDP (Nationaldemokratische Partei Deutschlands), která sice oficiálně neprojevuje nenávisť vůči ostatním rasám, ale otevřeně prohlašuje, že zájmy jejich kultury tzv. „German Volk“ musí stát nad všemi ostatními.¹⁴

⁸ MUDDE, Cas. (2002). Cit. d.

⁹ FALTER, Jürgen W., SCHUMANN Siegfried. (1988). Affinity towards right-wing extremism in Western Europe. *West European politics* [online]. London: Taylor & Francis Group.

¹⁰ MUDDE, Cas. (2002). Cit. d.

¹¹ MUDDE, Cas. (1995). Right-wing extremism analyzed. *European Journal of Political Research*, 27: 203-224.

¹² GELLNER, Ernest André. (1983). *Nations and nationalism*. Ithaca: Cornell University Press.

¹³ BARKER, Martin. (1981). *The New Racism. Conservatives and the Ideology of the Tribe*. London: Junction Books.

¹⁴ MUDDE, Cas. (1995). Cit. d.

Zatřetí, xenofobie a rasismus jsou velmi příbuznými faktory, které jdou ve smýšlení lidí často ruku v ruce. V Muddeho studii je xenofobie obecně definována velmi jednoduše jako strach a nenávist či odpor k cizincům. Věnuje prostor vysvětlení rozdílu mezi xenofobií a etnocentrismem. Zatímco xenofobie se soustřeďuje pouze na identifikaci cizinců jako nepřátel, proti kterým je namířena nenávist a obavy. U etnocentrismu je krom těchto znaků také velmi důležitý faktor víry v nadřazenost vlastní etnické skupiny nad všemi ostatními, často se také o etnocentrismu referuje jako o kolektivní xenofobii.¹⁵

Čtvrtým důležitým znakem k naplnění ideologie pravicového extremismu je anti-demokracie. Definice anti-demokracie není a nemůže být jednotná, neboť se jedná o opak demokracie, jejíž definice je též proměnlivá díky svému vývoji v historii, různým názorům jednotlivých autorů, a proto je koncept jak demokracie, tak anti-demokracie považován za spíše normativní.¹⁶ Mudde se rozhodl anti-demokracii pro svou potřebu definovat jako spojení anti-pluralismu a odmítnutí fundamentální rovnosti mezi občany. Anti-pluralismus proto, že pokud nahlížíme na demokracii jako na proceduru, považujeme politický pluralismus za nezbytný ukazatel kvality demokracie. A odmítnutí rovnosti mezi občany jednoduše proto, že je to pravý opak demokracie. Mudde tuto myšlenku pravicových extremistů ještě dále vysvětluje na přirovnání společnosti k lidskému tělu, tělo má sice milion stejných krvinek ale vždy jen jedno srdce, bez kterého krvinky nemohou fungovat, stejně tak pouze jeden z mnoha má predispozice k tomu stát se vůdcem.¹⁷

Poslední pátý rys pravicově extrémní ideologie s anti-demokracií velmi úzce souvisí. Víra v silný stát se u pravicových extremistů v zásadě projevuje požadavkem na vládu práva a pořádku, což ve výsledku znamená rozsáhlé pravomoci pro policii jakožto nástroj státu dohlížející na striktní dodržování pravidel daných státem či autoritou a tvrdými tresty za jakékoliv porušení těchto pravidel, u nejtěžších provinění dokonce trestem smrti. Další charakteristikou tohoto znaku je volání po silné militarizaci. Armáda státu by měla disponovat jak velkou početní silou, tak i nejnovějším vojenským vybavením a technologiemi, aby mohla co nejlépe bránit národní zájmy. Služba v armádě je považována za jednu z nejvyšších poct. Pacifismus naopak pravicoví extremisté považují za slabost a

¹⁵ GEISS, Imanuel. (1988). *Geschichte des Rassismus*. Frankfurt am Main: Suhrkamp.

¹⁶ BACKES, Uwe. (1989). *Politischer Extremismus in demokratischen Verfassungsstaaten. Elemente einer normativen Rahmentheorie*. Opladen: Westdeutscher Verlag.

¹⁷ MUDDE, Cas. (1995). Cit. d.

zbabělost.¹⁸

Mudde ve své studii dále popisuje tři možnosti přístupu k naplnění popsaných pěti znaků tak, aby strana či hnutí mohlo být označeno za pravicově extrémní. Prvním z nich je kvalitativní přístup, tento přístup nepřikládá všem pěti rysům stejnou míru důležitosti, nýbrž nadřazuje jeden rys, bez jehož naplnění nemůže být strana či hnutí označeno jako pravicově extrémní, a to i přesto že by bezvýhradně naplňovala zbylé čtyři rysy. Jako příklad zde uvádí Německo, pro které je podle něj užití kvalitativního přístupu typické. Neboť němečtí autoři se podle Muddeho shodují ve tvrzení, že pokud není naplněn rys anti-demokracie nedá se strana či hnutí označit za pravicově extrémní, čímž nadřazují důležitost jednoho z rysů nad ostatní. Druhým přístupem je přístup kvantitativní, ten přikládá všem pěti znakům stejnou míru důležitosti a dále už záleží na přísnosti nastavení kritéria v jednotlivých užitích. Není tedy nutné, aby strana či hnutí naplnilo bezvýhradně všech pět znaků, pokud bylo v daném výzkumném případě dopředu nastaveno, že k označení za pravicově extrémní postačuje naplnit alespoň polovinu znaků. Třetí přístup ve své studii nazývá jako přístup smíšený, jenž je kombinací obou předchozích přístupů jak kvalitativního, tak kvantitativního. Zde opět uvádí, že záleží na subjektivním nastavení požadovaných kombinací v jednotlivých případech. Sám pak ve své studii používá rozdělení pěti rysů na dvě skupiny podle míry prolínání charakteristik jednotlivých rysů. Do první skupiny zařazuje nacionalismus, rasismus a xenofobii, přičemž druhá skupiny se tedy sestává ze zbylých znaků anti-demokracie a víru v silný stát. Pokud má být strana či hnutí označeno za pravicově extrémní musí vždy naplňovat alespoň jeden z rysů v obou skupinách.¹⁹

Těchto pět hlavních znaků, které Mudde určil jako stěžejní pro pravicově extrémní ideologii, bude porovnáno s ideovými hodnotami, které zastává skupina Proud Boys. Na základě tohoto porovnání bude určeno, zda Proud Boys naplňují znaky potřebné k tomu, aby mohli být označeni za pravicově extrémní skupinu.

¹⁸ MUDDE, Cas. (1995). Cit. d.

¹⁹ MUDDE, Cas. (1995). Cit. d.

1.2 Vývoj krajní pravice v USA

Studium krajní pravice v USA zdaleka nemá takovou tradici jako má studium tohoto směru v Evropě, navíc velká část akademické obce původem z USA se věnuje spíše studiu pravicového extremismu v evropských státech než ve svých domovských státech. Tento fenomén může být trochu překvapivý s vědomím toho, že krajně pravicová uskupení existovala v USA již od poloviny 19. století. Tyto skupiny se však, přestože jejich reálná politická moc a vliv v americké společnosti byl nezanedbatelný, nezvládly přetvořit v etablovanou politickou sílu, tak jako se tomu dařilo stranám v evropských státech. Studium pravicového extremismu se tak po dlouhou dobu upínalo hlavně k nacistickým a fašistickým organizacím, jejichž kolébky se nachází právě v evropských státech konkrétně v Německu, respektive v Itálii.

Za jednu z prvních krajně pravicových organizací v americké historii lze považovat Native American Party. Tato strana fungovala na podobném principu jako dnešní národovecké proti migračně zaměřené strany v Evropě. Velmi striktně se vymezovala proti příchodu katolických imigrantů z evropských států a největší rozkvět zažila organizace právě v polovině 19. století. V té době měla nezanedbatelnou politickou moc nejen na lokální úrovni, ale měla dokonce i přes padesát zástupců ve federálním Kongresu.

Další krajně pravicovou skupinou působící v USA je Ku Klux Klan. Přestože tento spolek nebyl stranou primárně usilující o politickou moc tak jako Native American Party, její vliv na společnost i politiku byl neopomenutelný. Za jeden z hlavních rozdílů mezi Native American Party a Klanem lze též počítat otevřené rasově zaměřené násilí, které Klan páchal nejčastěji na Afro-Američanech žijících na území USA. Klan velmi dobře známý pro své násilné šíření bílého supremacismu se největší podporě těšil ve 20. letech 20. století²⁰, kdy mohla organizace podle odhadů čítat dokonce až zhruba čtyři miliony členů, což by v té době znamenalo asi patnáct procent americké populace. Přestože její členové zastávali vysoké politické funkce jak na federální, tak celostátní úrovni, nedokázala se organizace politicky etablovat a již ke konci 20. let začal počet členů strmě klesat.²¹

V meziválečném období se samozřejmě i v USA objevily skupiny hlásící se k nacismu

²⁰ V dějinách USA existují tři Ku Klux Klany. První Klan vznikl již v roce 1865, rozvinul se hlavně na jihu USA, ale již kolem roku 1871 byla většina větví klanu v jednotlivých státech potlačena skrze prostředky federální vlády. Druhý Klan vznikl roku 1915 a rychle se z jižanských států rozšířil hlavně do západních států. Třetí a současný Klan vznikl po roce 1950, ale už pouze jako jednotlivá místní uskupení šířící bílou supremacii. (více viz <https://www.splcenter.org/20110228/ku-klux-klan-history-racism>)

²¹ MUDDE, Cas. (2017). *The Far Right in America*. London: Taylor & Francis.

(např.: pro-Nazi German American Bund) a fašismu (např.: Italian-American Fascist League of North America). Některé z těchto skupin zůstaly díky svobodě slova ukotvené v prvním dodatku Ústavy Spojených států amerických, jejíž jakékoliv pokusy o omezování jsou ze strany občanů USA vždy vnímány velmi citlivě, aktivní i po druhé světové válce (např.: National Socialist White People Party). Jejich podpora ze strany amerických občanů však byla vždy jen marginální záležitostí, nikdy tak vlastně nezískali žádnou politickou sílu a byly živeny spíše jen zvědavostí ze strany médií. V druhé polovině 20. století byly pro krajně pravicové skupiny hlavním nepřítelem hnutí bojující za lidská práva ale také skupiny hlásící se ke komunistické ideologii. Neo-nacistické skupiny jako American Nazi Party ale i Ku Klux Klan proti nim neřídka používali otevřené násilí.²²

Na přelomu tisíciletí pak místo hlavního představitele krajní pravice v USA zaujala anti-imigrační hnutí. Jedním z nejznámějších je uskupení Federation for American Immigration Reform, toto uskupení si získalo sympatizanty například i v řadách republikánských zákonodárců, kterým předkládali své myšlenky, čímž poměrně efektivně ovlivňovali tvorbu politik dokonce i na federální úrovni. Lze vyzpozorovat, že spojujícími rysy pro krajní pravici v USA byli historicky spíše nativismus, rasismus či xenofobie nežli anti-demokratické požadavky typu silnější autoritativnější stát nebo zintenzivněná militarizace.²³

1.3 Označení pro krajní pravici v USA

1.3.1 Far-right

V americké prostředí často dochází ke zjednodušenému všeobjímajícímu označení „far-right“ – krajní pravice jak pro extrémní pravici, tak pro radikální pravici. Toto souhrnné označení ovšem ani v americkém prostředí nijak nesmývá rozdíly, které mezi sebou extremismus a radikalismus mají. Extremismus věří v silný stát, tedy vládu jedince nebo úzké skupiny jedinců, kteří byli předurčení k tomu vládnout. Tímto extremismus od základu popírá demokracii, neboť potírá jedno ze základních demokratických práv, tedy pravidelnou volbu politických lídrů lidmi. Radikalismus oproti tomu demokracii jako takovou nepopírá, nerozporuje právo lidu pravidelně rozhodovat o svém politickém zastoupení ani suverenitu většiny. Je už však v rozporu s hodnotami liberální demokracie jako práva menšin nebo politický pluralismus. Jednou z podskupin, kam v současné době lze zařadit valnou většinu

²² MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

²³ MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

krajně pravicových skupin nejen v USA, se nazývá termínem populisticko-radikální pravice.²⁴

1.3.2 Populisticko-radikální pravice

Populisticko-radikální pravicová ideologie se vyznačuje třemi hlavními znaky: nativismus, autoritarismus a populismus.²⁵ Nativismus lze popsat jako spojení nacionalismu a xenofobie. Toto spojení ve výsledku znamená nárokovaní si vlastního státu nejen bez přítomnosti obyvatelů cizího národa, ale také bez myšlenek či kultury cizích národů. Autoritarismus odkazuje na politiku práva a pořádku. Stát, nikoliv však politici ale státní orgán tomu určený, kterým je většinou policie, by měl získat větší pravomoci a prostředky tak, aby mohl pečlivě dohlížet na dodržování striktních pravidel a nekompromisně trestat jejich porušení. Velmi často se také objevuje volání po zpřísnění imigračních zákonů, tak aby byla zajištěna bezpečnost země. Populismus je ideologií, která dělí společnost na dvě skupiny čistý lid a zkorumpované elity, přičemž politici by vždy měli respektovat a reflektovat ve svých skutečích vůli lidu. Populističtí politici tak zpravidla etablovanou politickou scénu označují za elitu, která nebere na vůli lidu ohled, a sami sebe pasují do role jediného hlasu a zastávce lidu.²⁶

1.3.3 Alt-right

Termín alt-right neboli alternativní pravice je dalším z často mediálně užívaných termínů užívaných pro označení amerických krajně pravicových hnutí. Termín se poprvé objevil v roce 2010, a to když americký neonacista a anti-semitský konspirační teoretik Richard B. Spencer založil webovou stránku na bázi blogu s názvem Alternativní pravice. Tento blog měl za úkol sjednotit stoupence různých krajně pravicových směrů, což se mu podařilo a postupně se zformovalo také hnutí Alt-right, jehož stoupenci se účastnili různých pochodů a demonstrací a byli zapleteni do několika násilných aktů, například pochod v Charlottesville v roce 2017. Spencer prezentuje alt-right jako alternativní ideologii, která se vymezuje vůči tradiční ideologii konzervativní krajní pravice. Hlavním pilířem ideologie by podle něj měl být návrat k tradičním hodnotám západní civilizace a lidská biodiverzita neboli rasový realismus. Odmítá se identifikovat se zavedeným konzervatismem establishmentu a

²⁴ MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

²⁵ MUDDE, Cas. (2017). *The populist radical right: a reader*. Abingdon: Routledge.

²⁶ MUDDE, Cas. (2004). *The Populist Zeitgeist. Government and opposition (London)* [online]. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 39(4), 541-563.

zdůrazňuje, že návrat k tradičním hodnotám západní civilizace nesmí zastavit ani omezit společenský a technologický vývoj.²⁷

Podle Hawleyho není možné ideologii jako takovou jednoznačně identifikovat, neboť hnutí nemá jasně dané vedení a postoje a cíle jednotlivých stoupenců se často velmi liší. Za jednotící prvky celého hnutí považuje potřebu odlišit se od tradičního konzervatismu a příklon k tzv. identitární politice, kdy vyznávají právě bílou identitu.²⁸ Podobně Hartzell ve své práci o ideologii Alt-right mimo jiné zmiňuje, že tento pojem byl příležitostí k vytvoření zcela nové ideologické identity, se kterou se nově mohli identifikovat jedinci, jenž zastávají pro-bělošsky rasové názory a hodnoty, ale nechtěli být spojovány s tradičním pojmem bílý nacionalismus.²⁹

Podle jiných autorů nebo neziskových organizací ale Alt-right za termín bílá identita pouze maskují příklon k bílé supremacii. Mudde například uvádí, že vytvoření termínu alt-right bylo pouze chytrým marketingovým tahem, jak označit radikální hnutí, tak aby bylo mainstreamově přijatelné. Tento tah dokonale vyšel a média často používají toto označení i pro jiné skupiny a hnutí, které s ideologií alt-right, která podle Muddeho nemá žádnou jasnou definici ani filozofický podklad, nemají vůbec nic společného.³⁰

Mudde stejně jako nezisková organizace Southern Poverty Law Center³¹ je tedy víceméně označují mimo jiné za rasisty a bílé supremacisty, kteří věří, že tradiční západní hodnoty a pozice bílé rasy se nachází pod útokem globalizace, a kteří se pouze chytrým re-brandem snaží oprostít od tradičních extremistických skupin.

1.3.4 Alt-lite

Dalším ideologickým termínem a hnutím v krajně pravicovém spektru USA bez jasné definice je Alt-lite. Podle Hawleyho vznikalo hnutí Alt-lite postupným odtržením od hnutí Alt-right, ve kterém se utvořila podstatně méně radikálnější a liberálnější skupina, navíc

²⁷ Southern Poverty Law Center. (2023). *Alt-right*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/alt-right>.

²⁸ HAWLEY, George. (2018). Cit. d.

²⁹ HARTZELL, Stephanie L. (2018). Alt-White: Conceptualizing the “Alt-Right” as a Rhetorical Bridge between White Nationalism and Mainstream Public Discourse. *Journal of Contemporary Rhetoric*. Vol. 8, No.1/2, s. 6-25.

³⁰ MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

³¹ Southern Poverty Law Center je nezisková lidskoprávní organizace, která v USA upozorňuje na porušování lidských práv. Mimo jiné také monitoruje skupiny případně jedince šířící rasismus či bílou supremacii. Její právní tým se skrze žaloby snaží těmto činům předcházet nebo bránit případné oběti. V neposlední řadě tato organizace spravuje seznam skupin šířících rasismus či bílou supremacii na území USA, tento seznam je vzhledem k nezaujatosti organizace považován za věrohodný. (více viz <https://www.splcenter.org/>)

nesouhlasící s rasistickou orientací skupiny. Hlavním kamenem úrazu byla zmiňovaná orientace na bílou identitu a rasové rozdíly, se kterou tato skupina členů nesouhlasila. Druhým faktorem pro odtržení bylo kladení většího důrazu na libertarianismus a snaha přiblížit se spíše mezi liberální hnutí.³²

Přestože se Alt-right a Alt-lite shodují ve vnímání témat jako je striktní vymezení proti levici, víra nebo migrace a působí hlavně v online prostoru, rozkol v otázce vnímání rozdílu mezi rasami byl natolik markantní, že došlo k jejich rozdělení. I tak se ale plno jedinců nebo skupin prohlašujících se za stoupence jedné či druhé skupiny pohybuje na nejasné hranici mezi nimi a nelze je s jistotou zařadit.³³

1.3.5 Trumpismus

Pojem Trumpismus se objevil s příchodem Donalda Trumpa do vysoké politiky během kampaně do prezidentských voleb v roce 2016 a následně v jeho prezidentském volebním období mezi lety 2017 až 2021, a je odvozen od Trumпова svérázného vystupování a praktikování politiky. Nelze však pod tímto pojmem hledat označení pro novou ideologii či ideologický směr. Nelze ani zcela jasně definovat určité znaky Trumpismu podle politických postojů a vyjádření bývalého prezidenta, a to už jen proto, že Trump si ve svých výročích velmi často protirečí.³⁴ Jako příklad nám může posloužit třeba jeho boj za zrušení Obamacare³⁵, není potom ale možné, aby zároveň volal po dostupném zdravotnictví pro všechny Američany bez toho, aby navrhl alternativní systém, než který zajišťuje právě Obamacare. Podle Muddeho je Trumpismus pouze líbivé mediální označení pro dobře definovaný pravicový radikální populismus, který jak již bylo zmíněno, staví na třech základních pilířích nativismus, autoritarismus a populismus. Všechny tyto tři narativy jsou v americké společnosti hluboce zakořeněny a nevymizí ani s odchodem Donalda Trumpa do politiky.³⁶

Vysvětlení a definování těchto pojmů je důležité, aby bylo možné s nimi dále pracovat a provést jejich aplikaci na skupinu Proud Boys. V následujících částech se práce pokusí

³² HAWLEY, George. (2020). Cit. d.

³³ Anti-Defamation League. (2017). *From Alt Right to Alt Lite: Naming the Hate*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgroundunder/alt-right-alt-lite-naming-hate>

³⁴ MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

³⁵ Obamacare, oficiálně Patient Protection and Affordable Care Act, je federální zákon regulující přístup ke zdravotnímu pojištění. Přezdívku získal zákon podle prezidenta Baracka Obamy, který byl jeho hlavním propagátorem. Smyslem tohoto zákona je udělat americký zdravotní systém dostupnější hlavně pro chudší vrstvy obyvatelstva.

³⁶ MUDDE, Cas. (2017). Cit. d.

vysvětlit, které z výše uvedených pojmů Proud Boys svou ideologií naplňují, a podle toho Proud Boys ideologicky zařadit.

2 Proud Boys

2.1 Vznik

Proud Boys je čistě mužská krajně pravicová skupina působící hlavně na území USA. Proud Boys sice sami sebe definují jako Alt-lite skupinu, avšak jejich sklony k násilnému chování a šíření bílé supremacie je ideologicky řadí spíše ke směru Alt-right. Skupina byla založena v září roku 2016 kanadsko-britským politickým komentátorem, spoluzakladatelem několika magazínů, tvůrcem podcastu Gavinem McInnesem. Sám McInnes pak až do listopadu roku 2018 stál v čele skupiny, po jeho odstoupení byl do čela Proud Boys nakrátko jmenován právník hnutí Jason Lee Van Dyke, kterého po dvou dnech vystřídal americký aktivista Henry „Enrique“ Tarrío. Skupina je spojována s bílým supremacismem, přestože to sama odmítá a například organizace Southern Poverty Law Center označuje Proud Boys jako rasově nenávislnou skupinu vyznávající násilí. Členové Proud Boys se účastnili hned několika protestů, kde propukly násilnosti, na jejichž páchání se dle následného šetření policie sami členové Proud Boys aktivně podíleli. Nejznámějšími z těchto nepokojů jsou události z Charlottesville ve Virginii, kde v srpnu roku 2017 probíhal pochod krajně pravicových skupin za sjednocení pravice nebo útok na Kapitol v lednu roku 2021. Proud Boys měli své buňky kromě amerických států také v Kanadě a na Novém Zélandu. Po násilnostech během útoku na Kapitol³⁷ přijala kanadská vláda usnesení prohlašující organizaci Proud Boys za teroristickou skupinu. Později, v červnu roku 2022 byli Proud Boys podobným usnesením takto označeni i vládou Nového Zélandu.

2.2 Členství

Členství ve skupině není veřejné, proto přesný počet členů není možné vyčíslit, ale podle odhadů by organizace mohla čítat od stovek až po jednotky tisíc členů skrze celé USA. Členem se může stát pouze biologický muž, jak ženám, tak transgender mužům je členství v organizaci zapovězeno. K získání plného členství je nutné projít čtyř-fázovým iniciačním procesem.³⁸

³⁷ Útok na Kapitol se odehrál 6. ledna 2021 ve snaze narušit sčítání výsledků prezidentských voleb a zvrátit výsledek ve prospěch prohrávajícího Donalda Trumpa. Probíhající vyšetřování tohoto násilného aktu odhalilo, že členové Proud Boys byli hlavními aktéry a iniciátory násilného vniknutí do budovy Kapitolu. (více viz <https://www.history.com/this-day-in-history/january-6-capitol-riot>)

³⁸ KUTNER, Samantha. (2020). Cit. d.; KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). *Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys*. Combating Terrorism Center. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/pride-prejudice-the-violent-evolution-of-the-proud-boys/>.

První fáze spočívá v hrdém, a hlavně veřejném prohlášení se za jednoho z Proud Boys skrz odříkání přísahy loajality: „Prohlašuji se hrdým Západním šovinistou a odmítám se omlouvat za tvoření moderního světa.“³⁹

Druhá fáze se ve většině případů odehrává vzápětí po první iniciační fázi. Úkolem nově přijímaného člena je nahlas odříkat pět druhů amerických snídaňových cereálií (např.: Corn Flakes, Cheerios a další), zatímco mu všichni ostatní přítomní členové uštědřují rány pěstmi.⁴⁰ A zadruhé musí odpřísáhnout svou abstinenci od masturbace. Zákaz se však zcela jistě nevztahuje na pohlavní styk se ženou ani na masturbaci v přítomnosti ženy. Cílem tohoto opatření je posílit členovu schopnost vytvořit si opravdový dlouhotrvající vztah k ženě, naopak sebeuspokojování a sledování porno činí muže v tomto ohledu slabými. Posláním žen je z pohledu Proud Boys starat se o domácnost a rodit děti.⁴¹ Důvodem obou podmínek této iniciační fáze je dle McInnesových slov nutnost umět kontrolovat adrenalin, ať už ve fyzické nebo slovní potyčce.

Třetí stupeň členství obnáší tetování symbolu Proud Boys. Obvykle jde o nápis „Proud Boy/Boys“ ale je možné zvolit i jinou alternativu spojenou s organizací, například zkratku PB. Tetování si členové ve většině případů nechávají dělat na paži a předloktí nebo případně na hrudi.⁴²

Čtvrtý, a tedy nejvyšší a nejhodnotnější stupeň členství je podmíněn tzv. bitkou pro věc („for the cause“). Za bitku pro věc je považován jakýkoliv násilný střet s jejich krajně levicovými oponenty. Nejčastěji dochází k násilným střetům se členy skupiny Antifa, která se hlásí k anti-fašistické ideologii, a to povětšinou na protestech pořádaných jednou či druhou stranou.⁴³ Podle jednoho z dostupných videí na YouTube, od získání plného členství uchazeče často neodradí ani přítomnost policie a následné zatčení.⁴⁴

Po odstoupení McInnese z čela organizace v listopadu 2018 bylo do médií dočasným lídrem Jasonem Lee Van Dykem oznámeno několik změn týkajících se iniciační fáze. Během druhé fáze bylo nově zakázáno uštědřovat rány pěstmi do oblasti hlavy a čtvrtý poslední stupeň členství byl označen jako spíše honorační záležitost nikoliv povinnost ke členství. Dále bylo

³⁹ KITTS, Margo. (2020). Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence.*; KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). Cit. d.

⁴⁰ KUTNER, Samantha. (2020). Cit. d.; <https://www.youtube.com/watch?v=MgDKJqGVIEE&t=4s>

⁴¹ KITTS, Margo. (2020). Cit.d.

⁴² KITTS, Margo. (2020). Cit.d.

⁴³ KITTS, Margo. (2020). Cit.d.

⁴⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=iinz3o81t98>

během těchto prohlášení všem členům zakázáno užívání opiátů a pervititnu nikoliv však na kokain, jehož byl McInnes údajným uživatelem. Tato nová opatření měla za cíl očistit Proud Boys od nálepky násilnické organizace v očích médií a veřejnosti, reálné dodržování změn v iniciačním procesu je ovšem diskutabilní.⁴⁵

2.3 Symboly

Jméno organizace Proud Boys je odvozeno od písně s názvem „Proud of your Boy“. Tato píseň byla poprvé použita v roce 2011 pro muzikál Aladdin od studia Disney. Písní se hlavní postava omlouvá své matce za své špatné chování a hledá odpuštění. McInnes toto ve svém podcastu zesměšnil a následně název ironicky převzal pro svou organizaci na protest proti politické korektnosti.⁴⁶ Tradičním uniformou člena Proud Boys je krátké černé polo triko se žlutým límečkem od značky Fred Perry. Tato značka bývá mimo jiné spojována také se skupinou skinheads, již dříve se však od Proud Boys veřejně distancovala.⁴⁷ Dalším tradičním kusem oblečení je pro člena Proud Boys ikonická červená kšiltovka s nápisem Make America Great Again. Avšak pro členy Proud Boys existují i zakázané kusy oblečení.⁴⁸ Mezi další symboly organizace patří užívání slova „uhuru“, jenž je převzato ze svahilštiny a znamená svoboda. Nelze opomenout ani anti-semitistický slogan „6MWE“, anglická zkratka pro: „šest milionů nebylo dost“ odkazující na počet obětí Holocaustu. Tento slogan členové často nosí formou nášivky nebo potisku trika. V neposlední řadě je také třeba zmínit knihu Pata Buchanana⁴⁹ s názvem *Deat of the West*, kterou si Proud Boys společně předčítají na svých setkáních v barech a hospodách.⁵⁰

2.4 Zapojení do násilných protestů

Proud Boys se od svého založení na podzim roku 2016 ocitli hned v několika násilných

⁴⁵ SOMMER, Will. (2018). *New Proud Boy Rules: Less Fighting, Less Wanking*. The Daily Beast. Dostupné z: <https://www.thedailybeast.com/new-proud-boy-rules-less-fighting-less-wanking>.

⁴⁶ Anti-Defamation League. (2020). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/background/proud-boys-0>.

⁴⁷ FRED PERRY. (2020). *Proud Boys Statement*. Dostupné z: <https://help.fredperry.com/hc/en-us/articles/360013674918-Proud-Boys-Statement>.

⁴⁸ Podle prohlášení v listopadu 2018 by žádný člen neměl na oficiální setkání organizace nosit cargo šortky ani obuv pantoflového typu zvanou žabky.

⁴⁹ Patrick Joseph Buchanan je americký spisovatel a politický komentátor, je považován za jednoho z hlavních představitelů amerického paleokonzervatismu. V minulosti působil jako poradce amerických prezidentů, sám se pak dokonce ucházel o nominaci Republikánské strany do prezidentských voleb avšak neúspěšně. Krom svých filozofických knih o paleokonzervatismu je také známý tím, že do mainstreamové konverzace přinesl pojem kulturní války. (více viz <https://www.britannica.com/biography/Patrick-J-Buchanan>)

⁵⁰ MCINNES, Gavin. (2016). *Introducing: The Proud Boys*. TAKI'S MAGAZINE. Dostupné z: https://www.takimag.com/article/introducing_the_proud_boys_gavin_mcinnes/.

potyčkách. První z větších násilných aktů, který přitáhl větší pozornost médií a americké společnosti bylo počínání Kylea Chapmana na pochodu pro Trumpa v březnu roku 2017 v kalifornském Berkley. Chapman na této akci prokazatelně bil protestující z druhého tábora dřevěnou holí, za což si vysloužil přezdívku „Based Stickman“ ale také byl následně zatčen. Ve vazbě však nezůstal nijak dlouho, neboť členové Proud Boys uspořádali crowdfundingovou akci na zaplacení jeho kauce. Následně byl Chapman přizván McInnesem k většímu zapojení u Proud Boys, které vyústilo ve vytvoření partnerské organizace Fraternal Order of Alt-Knights. Účelem této bojeschopné skupiny bylo dle McInnesových slov pouze bránit Proud Boys proti případným atakům ze strany levicových provokatérů.⁵¹

Během roku 2017 se poté Proud Boys po boku dalších extremistických organizací jako Oath Keepers⁵² nebo Identity Evropa⁵³ objevovali na dalších podobných pochodech, kde docházelo k násilným potyčkám a zatýkání nejen členů Proud Boys. Pomyslným vyvrcholením roku 2017 byla účast na protestu nazvaném Unite the Right, který se konal v srpnu ve městě Charlottesville ve státě Virginia. Tento protest byl organizován hnutím Alt-right a členové Proud Boys na něm byli hojně zastoupeni. Cílem akce bylo, krom protestu proti odstranění sochy odkazující na odkaz Konfederace, spojit různé krajně pravicové skupiny, což se podařilo. Akce se účastnili zastánci bílé supremacie, bílého nacionalismu, neo-nacisté, neo-fašisté nebo také členové Ku Klux Klanu. Násilné střety vyvrcholily incidentem, kdy jeden z protestujících patřící ke skupině neo-nacistů najel do skupiny protiprotestujících, čímž způsobil smrt jednoho člověka a několik dalších těžce zranil. Po skončení akce se tehdejší lídr Gavin McInnes jménem celého hnutí veřejně distancoval jak od hnutí Alt-right, tak od Proud Boys, kteří se akce účastnili a podíleli se na proběhnuvším násilí.⁵⁴

V roce 2018 byli členové Proud Boys identifikováni na několika menších patriotských

⁵¹ Southern Poverty Law Center. (2023). *Fraternal Order of Alt-Knights (FOAK)*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/fraternal-order-alt-knights-foak;> KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). Cit. d.

⁵² Nezisková organizace Anti-Defamation League popisuje Oath Keepers jako ozbrojenou krajně pravicovou skupinu, která zbrojí proti federální vládě, která podle se podle jejich konspirační teorie snaží připravit americké občany o jejich základní práva. (více viz <https://www.adl.org/resources/backgrounders/oath-keepers>)

⁵³ Podle neziskové organizace Anti-Defamation League byla Identity Evropa jednou z neaktivnějších krajně pravicových skupin v USA šířících bílou supremacii. Vzhledem k negativní publicitě v médiích skupina v roce 2019 zastavila svou činnost a transformovala se v podobně smýšlející skupinu American Identitarian Movement. (více viz <https://www.adl.org/resources/hate-symbol/identity-evropa>)

⁵⁴ KUTNER, Samantha. (2020). Cit. d.; Anti-Defamation League. (2018). *Charlottesville: One Year Later*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/report/charlottesville-one-year-later>.

pochodech, výraznější mediální pozornost upoutali červnové násilnosti v Portlandu, kde muselo být po násilných střetech hospitalizováno asi pět lidí.⁵⁵ Signifikantní pro Proud Boys byla říjnová potyčka před Metropolitním republikánským klubem v New Yorku, kde tehdejší lídr Gavin McInnes vystupoval. Mezitím se před klubem shromáždili jak krajně pravicoví podporovatelé, tak levicoví protestující a po pár provokacích z obou stran došlo k násilnému konfliktu. Výsledkem konfliktu bylo deset zatčených členů Proud Boys, z nichž sedm bylo shledáno vinnými z výtržnictví a pokusu o napadení a odsouzeno k různými trestů od podmínek a veřejně prospěšných prací, ale došlo také na dva rozsudky k odnětí svobody na čtyři roky. Po těchto událostech se Gavin McInnes rozhodl odstoupit z vedení organizace s odvoláním na konzultaci se svým právním týmem, po které dospěl k závěru, že jeho odstoupení pomůže zmírnit rozsudky členů Proud Boys v této kauze.⁵⁶

Během let 2019 a 2020 organizovalo hnutí Proud Boys převážně protesty zaměřené proti svému krajně levicovému protějšku Antifě, a poté protesty proti hnutí Black Lives Matter⁵⁷, toto hnutí bylo založeno již v roce 2013, avšak do širšího povědomí nejen americké společnosti se dostalo po smrti George Floyda, který byl v roce 2020 zabit policistou během zatčení. Tento incident zvedl velkou vlnu nevole nejen mezi Afro-Američany žijícími v USA a nastartoval v hnutí novou vlnu aktivismu, která byla celosvětově vnímána. Protesty proti levicovému hnutí Antifa nesly název Konec domácímu terorismu a jejich cílem bylo poukázat na násilné chování členů Antify a požadovaly prohlášení tohoto uskupení za domácí teroristickou organizaci. Tyto protesty sice rezonovaly v médiích, avšak členům Proud Boys se nedařilo dostatečně mobilizovat své členy, a tak byli na těchto protestech často přechísleni proti-protestujícími z levicového tábora. Z červnového protestu v Portlandu si dokonce museli členové Proud Boys vyžádat policejní eskortu pryč z akce z důvodu obav o své zdraví. Dalším tématem byla pro Proud Boys pandemie Covidu-19, členové zaujali striktně anti-vakcinační postoje, účastnili se anti-lockdownových protestů a na sítích šířili dezinformace a konspirační teorie.

Na konci roku 2020 proběhl ve Washingtonu, D.C. útok na tamní tzv. černý kostel, kde pravidelně vedou bohoslužby afro-američtí kněží. Tento útok byl veden přímo lídrem

⁵⁵ SHEPHERD, Katie. (2018). *MAGA Mayhem Fractures a Man's Skull, as Right-Wing Marchers Test the Limits of Free Speech in Portland*. WILLAMETTE WEEK. Dostupné z: <https://www.wweek.com/news/courts/2018/07/04/maga-mayhem-fractures-a-mans-skull-as-right-wing-marchers-test-the-limits-of-free-speech-in-portland/>.

⁵⁶ Southern Poverty Law Center. (2023). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>.

⁵⁷ Více viz <https://blacklivesmatter.com/about/>

Enriquem Tarriem a byly při něm zničeny tamní symboly odkazující na hnutí Black Lives Matter a byly nahrazeny symboly odkazujícími na bílou supremacii. Případ byl policií prošetřován jako nenávistný rasově motivovaný zločin a Tarrío za něj převzal plnou zodpovědnost.⁵⁸

Pravděpodobně největší míru publicity a povědomí ve společnosti si Proud Boys vysloužili díky své účasti při útoku na Kapitol. Tento útok, jehož cílem bylo narušit sčítání hlasů prezidentských voleb a zvrátit výsledek ve prospěch prohrávajícího Donalda Trumpa proběhl 6. ledna 2021. Masový protest před budovou se posunul za hranici legality ve chvíli, kdy protestující prorazili zábrany a policejní zátaras a následně vnikli přímo do budovy Kapitolu. Probíhající federální vyšetřování ukázalo, že členové Proud Boys sehráli v násilné části protestu klíčovou roli. Vyšetřování identifikovalo mezi obviněnými více než 30 lidí, kteří byli přímo napojeni na organizace Proud Boys. Navíc se také ukázalo, že úzké vedení Proud Boys v čele s Tarriem plánovalo útok již před akcí a nešlo pouze o spontánní vyústění protestu, tato skupina měla na telegramu vytvořenu soukromou konverzaci, ve které měli útok podrobně plánovat. Za další důkaz, že byl útok předem plánován je považována Tarriova výzva na sítích, ve které členy Proud Boys vyzývá, aby tentokrát dorazili pouze v oblečení čistě černém, nikoliv v pro Proud Boys typických žluto-černých barvách.⁵⁹ Přestože se díky tomuto incidentu dostali Proud Boys do širokého povědomí veřejnosti, paradoxně to uškodilo jejich vnitřní integritě. Některé buňky na lokální a státní úrovni totiž s tímto násilným počínáním ze strany vedení nesouhlasili a odmítají tak současného lídra Tarria a jeho společníky uznávat jako vrchní představitele Proud Boys. Během procesu se také provalilo, že Tarrío v minulosti působil jako informátor FBI, což na jeho pověsti mezi řadovými členy také příliš nepřidalo.

Od tohoto velkého incidentu se organizace a její jednotlivé buňky zaměřují spíše na menší místní pochody a protesty, kde obvykle dochází ke střetům s jejich krajně levicovým protějškem. Dále se pak zaměřují na akce pořádané LGBTQ+ komunitou, které narušují. Zaměřují se pak hlavně na akce pořádané pro děti jako jsou workshopy nebo čtení ve školách, jenž podporují diverzitu.

⁵⁸ Southern Poverty Law Center. (2023). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>.

⁵⁹ KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). Cit. d.

2.5 Působení na sociálních sítích

Skupina začala své působení na platformě Facebook, kde měla soukromá skupina, podle zakladatele Gavina McInnese již krátce po založení ke konci roku 2016, přes 1000 členů.⁶⁰ Na své primární platformě Facebook byla však skupina stejně jako na další mainstreamové platformě Twitter, kde také šířila své názory, ke konci října roku 2018 zablokována z důvodu šíření nenávistného obsahu, pomyslnou poslední kapkou, která k zablokování vedla byly násilnosti proběhnuvší v New Yorku po proslovu, jenž měl tehdejší lídr skupiny McInnes v tamním Republikánském metropolitním klubu.⁶¹ Hlavně ztráta primární Facebookové platformy způsobila skupině Proud Boys problémy, jak organizační (organizace pochodů a oficiálních setkání) tak náborové, jelikož na Facebooku mohli na své skupině přehledně ukazovat své názory a fotky ze svých akcí případným zájemcům. Od té doby skupina přesunula své působení primárně na chatovací platformu Telegram, kde mají jednotlivé buňky své vlastní komunikační kanály. Dále pak někteří Proud Boys působí na méně známých platformách jako Parler nebo Trumpova platforma Truth Social, vzhledem nízkému k počtu uživatelů však vliv výstupů na těchto sociálních sítích na společnost lze považovat za zanedbatelný.

⁶⁰ MCINNES, Gavin. (2016). Cit. d.

⁶¹ Southern Poverty Law Center. (2023). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>.

3 Ideologické vymezení

Hlavní ideologické myšlenky Proud Boys vytyčil jejich zakladatel Gavin McInnes a jsou následující:⁶²

Obnovení myšlenky západního šovinismu

Minimální vláda

Maximální svoboda

Anti-politická korektnost

Válka proti drogám

Zavřené hranice

Odmítnutí rasové viny

Anti-rasismus

Svoboda slova (podle prvního dodatku Ústavy USA)

Právo držet zbraň (podle druhého dodatku Ústavy USA)

Oslava podnikatele

Uctívání ženy v domácnosti

Následující analýza tyto myšlenkové hodnoty porovnává s Muddeho definicí a určuje, zda dochází k naplnění pěti stěžejních znaků.

První ze znaků tedy nacionalismus je naplněn skrze myšlenku západního šovinismu. Myšlenka západního šovinismu sice neidentifikuje národ na základě státního občanství, příslušnosti k národnostní skupině nebo životu na daném území, přesto ji ale za nacionalistickou lze bezesporu považovat. Lloyd Somerset ve svém textu uveřejněném na oficiální stránkách Proud Boys vysvětluje, co termín západní šovinismus znamená a přímo používá termíny nacionalismus a patriotismus.⁶³ Myšlenka západního šovinismu propaguje stát založený na židovsko-křesťanských hodnotách, jenž mají své kořeny ve starém Řecku a Římě.⁶⁴ Podle Proud Boys by měla vláda v západní civilizaci zastávat právě tyto západní hodnoty jako je osobní svoboda, právo na sebeurčení, suverenita jedince a svátost života.⁶⁵

⁶² THE ELDERS. (2017). *Proud Boys: Who Are They?*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20200608175307/https://officialproudboys.com/proud-boys/whoaretheproudboys/>; NEW YORK PROUD BOYS. (2023). *Who are the Proud Boys?*. Dostupné z: <https://www.nyproudboys.com/about-us/>

⁶³ SOMERSET, Lloyd. (2019). *What is a Western Chauvinist?*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20201010145631/https://officialproudboys.com/uncategorized/what-is-a-western-chauvinist/>.

⁶⁴ KITTS, Margo. (2020). Cit. d.

⁶⁵ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

Dalším ideologickým znakem, který Proud Boys svým smýšlením naplňují je xenofobie, a to hlavně skrze myšlenku o uzavřených hranicích. Proud Boys považují USA za unikátní zemi kombinující svobodu, bezpečnost, prosperitu, infrastrukturu a slušnost, již však není možné, aby i nadále plnila funkci sirotčince pro migranty z celého světa.⁶⁶ Druhým xenofobním znakem Proud Boys je jejich výklad oslavy podnikatele, který říká, že menší domácí podnikatelé jsou páteří Ameriky nikoliv velké nadnárodní korporáty.⁶⁷

Muddeho znak anti-demokracie lze u Proud Boys též považovat za splněný. Vzhledem k vyznávání ideologie západního šovinismu, která věří že vláda by měla zastupovat hlavně občany západu, lze zcela jistě vyvrátit tvrzení, že by si Proud Boys přáli rovnost mezi všemi občany. Dalším ukazatelem nerovnosti mezi občany je jejich postoj k ženám. Sami sice říkají, že ženám nediktují, jak mají žít, avšak uctívají pouze ženy, které se rozhodnou zůstat v domácnosti vychovávat děti a starat se o pohodlí svého manžela.⁶⁸ Sám zakladatel Gavin McInnes je pak velkým odpůrcem feminismu, který považuje za válku proti maskulinitě⁶⁹, a například o nerovnosti v platech mezi muži a ženami tvrdí, že neexistuje, že ženy pouze vydělávají méně, neboť jsou méně ambicióznější než muži a jsou šťastnější, když mohou být doma a starat se o své děti.⁷⁰ Výčet hodnotových myšlenek Proud Boys sice explicitně nezmiňuje nic anti-pluralistického, nicméně z jejich boje nejen argumentačního ale i fyzického proti oponentům z levicového spektra lze jasně vyvodit, že tento názorový proud je pro ně v politickém prostředí zcela nepřijatelný. Dokladem toho jsou také pochody za označení například Antify jako domácí teroristické organizace.

Proud Boys se sice sami hlásí k anti-rasismu, tedy že rasa v jejich úsudku nehraje žádnou roli, že se zřikají rasových předsudků a každého jedince hodnotí pouze na základě jeho skutků.⁷¹ Často se také chlubí tím, že přijímají do svých řad členy bez ohledu na rasovou příslušnost. Realita se ovšem zdá být trochu jiná. Vzhledem k akcím, kterých se Proud Boys účastnili jako protesty v kalifornském Berkley nebo Charlottesville ve Virginii, kde se objevovali po boku rasistických skupin jako Identity Evropa, Traditionalist Worker Party nebo také existenci přidružené skupiny Fraternal Order of Alt-Knights jsou Proud Boys často

⁶⁶ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

⁶⁷ THE SOUTH TEXAS KANGS. (2021). *Who We Are*. Dostupné z: <http://stxkangs.com/>.

⁶⁸ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

⁶⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=vaVs4Ey5x8E>

⁷⁰ KITTS, Margo. (2020). Cit. d.; MEDIA MATTERS STAFF. (2015). *Hannity Guest Gavin McInnes: Women Earn Less Than Men Because "They're Less Ambitious"*. Media Matters For America. Dostupné z: <https://www.mediamatters.org/sean-hannity/hannity-guest-gavin-mcinnis-women-earn-less-men-because-theyre-less-ambitious>.

⁷¹ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

označovány za rasisty, kteří se hlášením k anti-rasismu pouze snaží dostat do politického mainstreamu. Tomuto přesvědčení přispěl také zakladatel Gavin McInnes několika svými rasistickými názory, například když herečku afro-amerického původu Jadu Pinkett Smith označil za opičí herečku.⁷²

Posledním znakem podle Muddeho je víra v silný stát, která se stejně jako naplnění znaku rasismu zdá poněkud diskutabilní. Proud Boys na jednu stranu velmi podporují minimální vládu, která má intervenovat jen v nejnnutnějších případech. Na stranu druhou jsou však neochvějnými zastánci držení zbraní, které je podle nich naprosto klíčové k sebeobraně a udržení pořádku a bezpečnosti v zemi, a také v bodu o uzavřených hranicích zmiňují, že toto uzavření je zásadní v ochraně proti případné nepřátelské invazi.⁷³ Je tedy jasné, že Proud Boys podporují fungování ozbrojené milice pro udržení vnitřního pořádku a zároveň pro případnou ochranu proti vnějším vlivům, nikde ve svých dokumentech ovšem explicitně nezmiňují, že tato milice má být pod státní kontrolou.

I pokud bychom považovali znaky rasismu a víry v silný stát jako ne zcela naplněny, podle Muddeho smíšeného přístupu lze Proud Boys ideologicky definovat jako pravicově extrémní skupinu. Neboť jejich ideologické smýšlení a hodnoty naplňují znaky nacionalismu a xenofobie z jedné skupiny a znaky anti-demokracie ze skupiny druhé.

Na problematiku s určením, zda Proud Boys zcela naplňují znak rasismu se úzce váže také určení, zda skupinu klasifikovat jako Alt-lite nebo Alt-right. Sami Proud Boys se identifikují jako Alt-lite a jakékoliv spojení s ideologií i hnutím Alt-right odmítají. K výraznějšímu rozkolu mezi Proud Boys a Alt-right však došlo až po událostech v Charlottesville, který negativním způsobem rezonoval jak v médiích, tak ve společnosti. V reakci na tuto událost vydal tehdejší lídr Gavin McInnes na oficiálním webu Proud Boys prohlášení, ve kterém uvedl dva hlavní rozdíly mezi oběma skupinami. Hnutí Alt-right na rozdíl od Proud Boys věří, že zaprvé za všechny problémy Spojených států amerických mohou židé a zadruhé zastávají názor, západní rovná se bílé, čímž odmítají jakoukoliv budoucnost v Americe pro všechny kromě bílé rasy.⁷⁴ Do té doby však skupiny mezi sebou výraznější problém neměly, a proto se lze zamýšlet nad tím, zda toto prohlášení nebylo pouze snahou distancovat Proud

⁷² Anti-Defamation League. (2020). Cit. d.

⁷³ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

⁷⁴ MCINNES, Gavin. (2017). *WE ARE NOT ALT-RIGHT*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20201001161641/https://officialproudboys.com/proud-boys/we-are-not-alt-right/>.

Boys od negativního ohlasu způsobeného událostmi v Charlottesville.

Za znak Alt-lite lze považovat ideologické požadavky na minimální vládu a maximální svobodu, které Proud Boys zastávají. Proud Boys věří, že vláda by měla intervenovat co nejméně, neboť západní civilizace stojící na ideálech západního šovinismu ví sama nejlépe, co je pro ni dobré. Zároveň stojí za názorem, že svoboda není dána Ústavou USA, ale byla lidem dána od boha, proto není možné ji zákony omezovat.⁷⁵ Tyto teze můžeme považovat za mírný příklon k libertarianismu, který podle Hawleyho jako jeden z faktorů stál za vznikem ideologického pojmu Alt-lite.

Vzhledem k těmto skutečnostem nebo také častým útokům vedeným proti hnutí Black Lives Matter a dalším účastem na akcích ve společnosti rasistických skupin popsanych výše, tak nelze zcela jistě Proud Boys označit ani za Alt-right ani za Alt-lite. Přestože v některých myšlenkách jsou Proud Boys liberálnější než Alt-right a nekladou ve svých ideových prohlášeních důraz na rasu ale činy jedince, jejich reálné místy násilné chování až příliš často koresponduje s chováním skupiny Alt-right, proto lze říci, že Proud Boys balancují přesně na pomezí těchto dvou ideologických označení.

⁷⁵ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

4 Vnitřní struktura

Vnitřní struktura stejně jako kategorizace skupiny Proud Boys se jeví jako velmi nejasná. S jistotou lze tvrdit, že se nejedná o politickou stranu. Neboť Proud Boys primárně neusilují o politickou moc, nesestavují pod svým jménem kandidátky z řad svých členů a obecně se neúčastní voleb k získání politických mandátů a plnění svého programu.⁷⁶

Otázkou zůstává, zda je možné Proud Boys identifikovat jako politické hnutí, ve které se postupem času vyvinuli nebo se stále jedná pouze jako bratrský spolek, jak Proud Boys původně popsal zakladatel Gavin McInnes⁷⁷. Jako bratrstvo se Proud Boys dodnes popisují na některých svých stránkách⁷⁸, označení bratrská skupina pak používá také třeba i nezisková organizace Southern Poverty Law Center.⁷⁹ Podle Rochona je pro politické hnutí definující jasná ideologie či volání po změně, která ovlivňuje celou společnost. Politická a sociální hnutí jsou skrze hlasité demonstrace a projevy jejich lídrů schopna ovlivňovat názor společnosti a tím vytvářet nátlak na současnou vládu či úřady.⁸⁰ Proud Boys sice mají poměrně jasně vytečeny ideologické hodnoty, které zastávají, a poměrně jasnou představu o tom, jak by měla západní společnost vypadat, jejich hlas však není slyšet natolik, aby dokázali signifikantním způsobem ovlivnit politiky v jednotlivých státech, natož na federální úrovni. Proto není možné Proud Boys tak úplně považovat za politické hnutí, ale spíše za zájmovou skupinu.

Proud Boys fungují jak na celostátní úrovni, tak mají buňky v jednotlivých státech, někde i na nižších lokálních městských úrovních. Přesná struktura není nijak určena, stejně jako není jasně definována míra autonomie jednotlivých buněk. Vztahu mezi celostátním vedením a buňkou tedy nejvíce odpovídá semi-autonomní vztah.⁸¹ Jednotlivé buňky si tak v drtivé většině případů sami rozhodují o organizaci svých protestních akcí či o případných organizovaných protestech na akcích pořádaných skupinami z opozičního spektra (Antifa, BLM, LGBTQ+, ...).

Ústřední postavou celého hnutí je jeho celostátní lídr. Dalším rozhodujícím orgánem na

⁷⁶ KRIEGER, Joel. (2001). *The Oxford Companion to Politics of the World*. Oxford: Oxford University Press.

⁷⁷ Anti-Defamation League. (2020). Cit. d.

⁷⁸ THE SOUTH TEXAS KANGS. (2021). Cit. d.

⁷⁹ Southern Poverty Law Center. (2023). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>.

⁸⁰ ROCHON, Thomas R. (1990). Political Movements and State Authority in Liberal Democracies. *World Politics* [online]. Cambridge, UK: Cambridge University Press. 42(2), 299-313.

⁸¹ KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). Cit. d.

celostátní úrovni je krom lídra skupina také takzvaná Rada starších, někdy nazývána jen jako Starší.⁸² Vztah mezi podrázeností a nadřazeností mezi lídrem a Radou starších není definován, pravděpodobně tak záleží hlavně na osobnosti a pozici lídra. Lze se domnívat, že zakladatel a dnes již bývalý lídr Gavin McInnes měl oproti současnému Enriqu Tarriovi silnější postavení. Steven Chermak ve své práci o krajně pravicových nenávistných skupinách popisuje tři různá strukturální uspořádání těchto skupin podle pozice lídra skupiny: charismatický lídr, hnutí odporu bez vůdce, operování z vězení.⁸³ Pro Proud Boys lze využít první dvě strukturální uspořádání. V době, kdy byl lídrem Gavin McInnes, byl odpovídající popis vedení pod charismatickým lídrem. Podle Chermaka je silný charismatický lídr schopen motivovat jedince k přistoupení do skupiny hlavně tím, že dokáže vytvořit identitu skupiny, se kterou se může přistoupivší jedinec identifikovat.⁸⁴ Přesně to se McInnessovi dařilo, když oznamoval založení Proud Boys jako skupiny mužů, která sdílí stejné názory, chodí se pravidelně scházet do baru, kde si čtou z knihy *Death of the West* od Pata Buchanana a společně debatují nad současnou politickou situací.⁸⁵ Tento obraz pak nadále přizívoval skrze vystoupení ve svém podcastu či v projevech na demonstracích. S jeho odchodem a následným nástupem Enriqua Tarrio na pozici lídra se strukturální uspořádání postupně přetvořilo spíše do podoby hnutí odporu bez vůdce. Podle Chermakovy definice se tyto skupiny spíše uchylují k násilným aktům, které plánují v menších izolovaných skupinách. A také své členy často varují před možnou infiltrací ze strany státních vyšetřovacích orgánů.⁸⁶ Tento popis přesně odpovídá odhalenému plánování útoku na Kapitol. Nesouhlas a nespokojenost s Tarriovým vedením dokonce vedla u některých buněk, například v Miami, k úplnému distancování od něj i celé Rady starších.⁸⁷ Buňka v Severní Karolíně pak současnou strukturu Proud Boys přirovnává ke skotským klanům jako historické paralele. Stejně jako Proud Boys i skotské klany spojovala víra ve stejné tradice, neměly centrální vedení, ale nejvýše postavení byli vůdci jednotlivých klanů a každý klan řešil to, co ho na jeho území trápilo.⁸⁸

⁸² KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). Cit. d.

⁸³ CHERMAK Steven., FREILICH Joshua., SUTTMOELLER Michael. (2013). The Organizational Dynamics of Far-Right Hate Groups in the United States: Comparing Violent to Nonviolent Organizations. *Studies in Conflict & Terrorism*. 36:193-218.

⁸⁴ CHERMAK Steven., FREILICH Joshua., SUTTMOELLER Michael. (2013). Cit. d.

⁸⁵ MCINNES, Gavin. (2016). Cit. d.

⁸⁶ CHERMAK Steven., FREILICH Joshua., SUTTMOELLER Michael. (2013). Cit. d.

⁸⁷ VICE CITY MIAMI PROUD BOYS. (2022). *OUR POLITICS*. Dostupné z: <https://sflproudboys.com/about-us/>.

⁸⁸ Official Cape Fear Proud Boys. (2022). chatovací kanál Telegram. Dostupné z: <https://t.me/capefearproudboys/854>.

Počet členů ani identita jednotlivých členů Rady starších není známa. Lze se tak pouze domnívat, kdo z řad Proud Boys má v této radě své místo. V době, kdy byl lídrem Gavin McInnes, mohl být jedním z členů velmi pravděpodobně třeba Jason Lee Van Dyke, který v té době působil jako advokát organizace, Kyle Chapmann jako vůdce Fraternal Order of Alt-Knights nebo Enrique Tarrío. Členy současné rady by krom lídra Tarría mohli být například Joe Biggs nebo Ethan Nordean, kteří podle vyšetřování sehráli ústřední role v plánování lednového útoku na Kapitol.

Co se týče lokálních buněk, zde hraje ústřední roli lídr buňky, oficiální název této funkce je dle dostupných zdrojů prezident buňky. Podle seznamu buněk dostupného v kanálu online platformy Telegram, kam se hnutí Proud Boys převážně přesunulo po zablokování na mainstreamových platformách jako Facebook, Instagram nebo Twitter, existuje v každém státě USA, krom Delaware a Vermontu, alespoň jedna buňka. V některých státech jako Alabama, Wisconsin nebo Wyoming funguje pouze jedna buňka na státní úrovni, lidnatější státy ovšem často mají buněk více, tyto buňky pak sdružují členy Proud Boys v určitém městě nebo oblasti. Jako příklad lze uvést stát Kalifornii, kde najdeme hned osmnáct buněk (Bay Area Chapter, Inland Empire, Los Angeles, San Diego, Sacramento a další) nebo stát New York, který je díky své lidnatosti i přes relativně menší rozlohu rozdělen do devíti buněk (Hudson Valley/Nyc, Long Island, Rochester, Staten Island, Buffalo a další).⁸⁹

Buňky Proud Boys však lze nalézt i mimo území USA. Již výše zmiňovaný seznam uvádí také buňky nacházející se jak v evropském prostoru, například na Britských ostrovech, v Německu či Norsku, tak i v ostatních částech světa jako třeba v Austrálii, Japonsku nebo na Filipínách.⁹⁰ Dříve měla organizace poměrně silné zastoupení také v Kanadě a na Novém Zélandu, avšak po událostech spojených s útokem na Kapitol byla organizace Proud Boys v těchto zemích označena za teroristickou organizaci a tamní buňky byly rozpuštěny.

Skrze tento seznam je také možné najít cestu k přistoupení do jednotlivých buněk tedy i k organizace samotné. I zde se ale způsob žádosti liší buňka od buňky. Některé buňky nabízí odkaz na jednoduché webové stránky, kde si uchazeč přečte stručně shrnuté základní teze, ve které Proud Boys věří a propagují, následně naleznou odkaz na emailovou adresu, na kterou může poslat svou žádost o zapsání mezi členy dané buňky. Příkladem takovýchto webových

⁸⁹ Proud Boys Chapters. (2023). chatovací kanál Telegram. Dostupné z: <https://t.me/ProudBoyChapters>.

⁹⁰ Proud Boys Chapters. (2023). chatovací kanál Telegram. Dostupné z: <https://t.me/ProudBoyChapters>.

stránek mohou být třeba New Yorské⁹¹ nebo Washingtonské⁹² buňky. Jiné menší buňky jako například Wyoming nabízí pouze e-mailovou adresu. Není jasné, kdo o přijetí či nepřijetí mezi Proud Boys rozhoduje, pravděpodobně však tuto pravomoc má prezident dané buňky nebo osoba jím pověřená.

⁹¹ NEW YORK PROUD BOYS. (2023). Cit. d.

⁹² PROUD BOYS PNW. (2023). *Chapters of the PNW*. Dostupné z: <https://proudboyspnw.com/chapters/>.

Závěr

Hlavním cílem práce bylo určit ideologické vymezení skupiny Proud Boys. Provedená analýza ideologických myšlenek publikovaných především na webových stránkách jednotlivých lokálních buněk, které Proud Boys zastávají, ukázala, že je podle Muddeho definice krajně pravicového extremismu za krajně pravicové extremisty považovat. Zcela jednoznačně totiž dochází k naplnění minimálně tří z pěti nejdůležitějších popsanych znaků pravicově extrémní ideologie. Myšlenka západního šovinismu tedy společnosti, ve které bude vláda zastupovat občany zastávající tradiční hodnoty západní civilizace. Společnosti vystavené na židovsko-křesťanských hodnotách, kdy muž je hlavou rodiny a ženy jsou uctívány jen jako ženy v domácnosti. Tato myšlenka v kombinaci s požadavkem na uzavření hranic před nechtěnými migranty, jenž tyto hodnoty nezastávají, dostatečně naplňuje znak nacionalismu. Dalším naplněným znakem krajně pravicové ideologie je xenofobie, a to zaprvé skrze požadavek na uzavření hranic, a zadruhé skrze odpor k nadnárodním korporátním firmám a globalizaci obecně. Znak anti-demokracie je také naplněn, jelikož myšlenka západního šovinismu sama o sobě popírá rovnost mezi občany, neb tvrdí, že vláda by měla zastupovat pouze občany vyznávající tradiční hodnoty západní civilizace. Dále také Proud Boys razantně odmítají myšlenku feminismu. Dalším důležitým znakem anti-demokracie ze strany Proud Boys je odpor, často i fyzicky vedený, proti názorovým oponentům především z levicového až krajně levicového spektra (například Antifa).

Další otázkou spojenou s ideologickým vymezením bylo, zda Proud Boys označit jako Alt-lite, za což sami sebe označují, nebo zda se blíží spíše hnutí a ideologii Alt-right. Provedená analýza ukázala, že toto určení nelze provést zcela jednoznačně. Proud Boys se některými svými liberálnějšími názorovými hodnotami jako jsou minimální vláda nebo maximální svoboda přibližují termínu Alt-lite. Zároveň sami tvrdí, že nekladou důraz na rasu, ale stojí za názorem, že jedinec by měl být souzen dle skutků vykonaných pro západní společnost. Avšak jejich reálné chování, účast na demonstracích po boku rasistických skupin, například v Charlottesville, nebo násilné akty zaměřené proti aktivitě hnutí Black Lives Matter, zase svědčí o příklonu k Alt-right. Pokud bychom tedy Proud Boys posuzovali pouze dle jejich ideových hodnot, bylo by možné označit je za Alt-lite. Když však vezmeme v potaz i jejich reálné vystupování, tak již balancují na hranici mezi pojmy Alt-lite a Alt-right.

Dalším cílem práce bylo nastínit nejasnou vnitřní strukturu Proud Boys. I přes analýzu webových stránek jednotlivých buněk skupiny a také chatovacích kanálů na platformě

Telegram stále nelze jednoznačně vnitřní strukturu popsat, neboť neexistují žádné jednotné stanovy, které by určovaly vztah mezi celostátním vedením a jednotlivými buňkami. Nejlépe tak tento vztah vystihuje popis jako semi-autonomní vztah, avšak některé buňky výslovně odmítají jak postavu Enriqua Tarria jako lídra, tak i Radu starších a sami přirovnávají Proud Boys k historické paralele skotských klanů, takže za nejvyššího lídra je vždy považován prezident dané lokální buňky, která se sama zaměřuje na problémy, které ji v jejím místě působení trápí.

Velký vliv na formování jak ideologie, tak vnitřní struktury měl zakladatel skupiny Gavin McInnes, jenž jako charismatický lídr dokázal vytvořit identitu skupiny, na kterou dokázal přilákat nové členy. Pod jeho taktovkou a díky jeho mediálním výstupům a projevům na demonstracích, ve kterých se snažil skupinu posunout z extremistického spektra do politického mainstreamu, měla skupina potenciál k tomu stát se politickým hnutím, které by mohlo ovlivňovat politiky nejen na lokálních úrovních. S jeho nástupcem Enriquem Tarriem však tento trend upadl a po útoku na Kapitol, jehož vyšetřování ukázalo, že členové Proud Boys patřili mezi iniciátory tohoto násilného aktu, byla skupina v některých zemích označena za teroristickou. Buňky, které nesouhlasili s tímto násilným aktem se zřekli celostátního vedení a Proud Boys tak nyní lze označit spíše za bratrstvo, jak se ostatně na některých svých webech sami označují, nebo zájmovou skupinu.

Použitá literatura

- Anti-Defamation League. (2017). *From Alt Right to Alt Lite: Naming the Hate*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/alt-right-alt-lite-naming-hate>.
- Anti-Defamation League. (2018). *Charlottesville: One Year Later*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/report/charlottesville-one-year-later>.
- Anti-Defamation League. (2020). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/proud-boys-0>.
- BACKES, Uwe. (1989). *Politischer Extremismus in demokratischen Verfassungsstaaten. Elemente einer normativen Rahmentheorie*. Opladen: Westdeutscher Verlag.
- BARKER, Martin. (1981). *The New Racism. Conservatives and the Ideology of the Tribe*. London: Junction Books.
- FALTER, Jürgen W., SCHUMANN Siegfried. (1988). Affinity towards right-wing extremism in Western Europe. *West European politics* [online]. London: Taylor & Francis Group.
- FRED PERRY. (2020). *Proud Boys Statement*. Dostupné z: <https://help.fredperry.com/hc/en-us/articles/360013674918-Proud-Boys-Statement>
- GEISS, Imanuel. (1988). *Geschichte des Rassismus*. Frankfurt am Main: Suhrkamp.
- GELLNER, Ernest André. (1983). *Nations and nationalism*. Ithaca: Cornell University Press.
- HARTZELL, Stephanie L. (2018). Alt-White: Conceptualizing the “Alt-Right” as a Rhetorical Bridge between White Nationalism and Mainstream Public Discourse. *Journal of Contemporary Rhetoric*. Vol. 8, No.1/2, s. 6-25.
- HAWLEY, George. (2018). *Making Sense of Alt-Right*. New York, NY: Columbia University Press.
- HAWLEY, George. (2020). *The alt-right: what everyone needs to know*. New York, NY: Oxford University Press.
- CHERMAK Steven., FREILICH Joshua., SUTTMOELLER Michael. (2013). The Organizational Dynamics of Far-Right Hate Groups in the United States: Comparing Violent to Nonviolent Organizations. *Studies in Conflict & Terrorism*. 36:193-218.
- KITTS, Margo. (2020). Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*.
- KNÜTTER, Hans-Helmuth. (1991). *Hat der Rechtsextremismus in Deutschland eine Chance?*. Bonn: Der Bundesminister de Innern.
- KRIEGER, Joel. (2001). *The Oxford Companion to Politics of the World*. Oxford: Oxford University Press.
- KRINER, Matthew., LEWIS, Jon. (2021). *Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys*. Combating Terrorism Center. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/pride-prejudice-the-violent-evolution-of-the-proud-boys/>.
- KUTNER, Samantha. (2020). *Swiping Right: The Allure of Hyper Masculinity and Cryptofascism for Men Who Join the Proud Boys*. International Centre for Counter-Terrorism.

- MCINNES, Gavin. (2016). *Introducing: The Proud Boys*. TAKI'S MAGAZINE. Dostupné z: https://www.takimag.com/article/introducing_the_proud_boys_gavin_mcinnes/.
- MCINNES, Gavin. (2017). *WE ARE NOT ALT-RIGHT*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20201001161641/https://officialproudboys.com/proud-boys/we-are-not-alt-right/>.
- MEDIA MATTERS STAFF. (2015). *Hannity Guest Gavin McInnes: Women Earn Less Than Men Because "They're Less Ambitious"*. Media Matters For America. Dostupné z: <https://www.mediamatters.org/sean-hannity/hannity-guest-gavin-mcinnes-women-earn-less-men-because-theyre-less-ambitious>.
- MITRA, Subrata. (1988). The national front in France – a single-issue movement?. *West European Politics*. 11(2), 47-64.
- MUDDE, Cas. (1995). Right-wing extremism analyzed. *European Journal of Political Research*, 27: 203-224.
- MUDDE, Cas. (2002). *The ideology of the extreme right*. Manchester: Manchester University Press.
- MUDDE, Cas. (2004). The Populist Zeitgeist. *Government and opposition (London)* [online]. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 39(4), 541-563.
- MUDDE, Cas. (2017). *The Far Right in America*. London: Taylor & Francis.
- MUDDE, Cas. (2017). *The populist radical right: a reader*. Abingdon: Routledge.
- NEW YORK PROUD BOYS. (2023). *Who are the Proud Boys?*. Dostupné z: <https://www.nyproudboys.com/about-us/>.
- PROUD BOYS PNW. (2023). *Chapters of the PNW*. Dostupné z: <https://proudboyspnw.com/chapters/>.
- ROCHON, Thomas R. (1990). Political Movements and State Authority in Liberal Democracies. *World Politics* [online]. Cambridge, UK: Cambridge University Press. 42(2), 299-313.
- SHEPHERD, Katie. (2018). *MAGA Mayhem Fractures a Man's Skull, as Right-Wing Marchers Test the Limits of Free Speech in Portland*. WILLAMETTE WEEK. Dostupné z: <https://www.wweek.com/news/courts/2018/07/04/maga-mayhem-fractures-a-mans-skull-as-right-wing-marchers-test-the-limits-of-free-speech-in-portland/>.
- SOMERSET, Lloyd. (2019). *What is a Western Chauvinist?*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20201010145631/https://officialproudboys.com/uncategorized/what-is-a-western-chauvinist/>.
- SOMMER, Will. (2018). *New Proud Boy Rules: Less Fighting, Less Wanking*. The Daily Beast. Dostupné z: <https://www.thedailybeast.com/new-proud-boy-rules-less-fighting-less-wanking>.
- Southern Poverty Law Center. (2023). *Alt-right*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/alt-right>.
- Southern Poverty Law Center. (2023). *Fraternal Order of Alt-Knights (FOAK)*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/fraternal-order-alt-knights-foak>.

Southern Poverty Law Center. (2023). *Proud Boys*. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>.

THE ELDERS. (2017). *Proud Boys: Who Are They?*. Proud Boy Magazine. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20200608175307/https://officialproudboys.com/proud-boys/whoaretheproudboys/>.

THE SOUTH TEXAS KANGS. (2021). *Who We Are*. Dostupné z: <http://stxkangs.com/>.

VICE CITY MIAMI PROUD BOYS. (2022). *OUR POLITICS*. Dostupné z: <https://sflproudboys.com/about-us/>.